

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta
Ta Ellēnisti Heuriskomena**

Origenes

Rothomagi, 1668

In Ezechielem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-19358

P. 197. οἷον] ἡδονῆδες οἱ ἐλασθέντες] Idest: se injuria affectos putant, qui reprehensi sunt. Ita reddendum quoque quod mox sequitur: ἡ δὲ τὰ το αὐθιγότες ἡδονῆδες. καὶ ἔτι, ἢ καὶ ἄλλοι δνομοῦσαι, ἑταίροις, &c.] Alludit ad dictum illud: δοκίμοι ἑταίροι] ἡνεῶν, quod Christo à Patribus antiquis tribuitur, nec in Novo tamen Testamento reperitur. De eo agemus alibi fusius.

IN EZECHIELEM.

P. 220. ἐκ τῆς ἑτέρας] Scripsit ad hæc Interpres: Quatuordecim modo supersunt. Homilias cum Tomis confudit: Homilia enim Origenis in Ezechielem 14. supersunt, Tomi nulli. Tomos autem & Homilias in hunc Prophetam lucubratus fuerat Origenes. καὶ παρὰ τὸ καθεστὸς ὕδωρ] Ebr. מים-ישרים, id sonat, Sedimentum aquarum, vel aquas quietas, & tranquillias, quarum fax omnis & coenum in fundo subsidit: optime LXX. καθεστὸς ὕδωρ. Ita Ezech. 32. 14. idem verbum ἕρως eadem pollet significatione: מים-ישרים ים. LXX. τὸ τὸ κενυμένη τὸ ὕδωρ ἐν ἕρῳ. Male ergo Philocalia Interpres vertit: aquam appositam: rectius dixisset, compressam.

οἱ τὸ πλεονεξία καὶ τὸν ἰσχυρόντες, &c.] Marcionista, alique eiusdem farinae Hæretici. Epiphanius Har. 42. cap. 4.

καὶ οἱ τῶν παλαιῶν γραμμάτων, &c.] Vetus Testamentum Opifici, Novum Christi Patri vulgo tribuebant Cerdo, ejusque asselæ. Qui autem Vetus Testamentum duobus Auctõribus adscriperunt, ij fuisse videntur è Marcionis auditoribus aliqui: hi quippe in varias sectas dissipati sunt, Epiphanio teste Har. 42. cap. 13. & Auctore Dialogi De orthodoxa fide, qui Origeni adscribitur. Partim autem Opificem, partim Malum, Veteris Testamenti auctores sibi videntur finxisse.

IN OSEE.

P. 201. αἰσθητικὸς ἢ ἐνθάδε, &c.] Hæc ad periodum supra inchoatam pertinent, eamque claudunt, nec ab Interprete disjungi debent. Quod sequitur: ὅσον ἕρῳ (non ut male editum est, ἕρῳ) τὸν λέξιν ἅδι τὰ ποσειδῶνα ῥητὰ, distinctione carere non debuit: nam post λέξιν addenda ἑποσῆμῳ, vel virgula, ut id quod sequitur, ἅδι τὰ. &c. ad id referatur quod præcedit, ἑποσῆμῳ.

ἐν τῷ οἴκῳ ὧν εὐσὸν με] Interpres: Domum esse, invenerunt me. ita & pag. seq. quam

lectionem ne Grammatica quidem ferre potest. Ebraice habetur ἡ-מב in Bethel, quod secuti sunt Aquila, Theodotion, & Symmachus; item Jonathan, Syrus, & Vulgatus. LXX. ἐν τῷ οἴκῳ ὧν. Theodoretus, ὧν. Sive ergo hæc Osee ad Gen. 28. pertineant; sive, ut alij, ad Gen. 35. Bethel hic significatur, quæ prius Luza dicta fuit, & postquam vitulum aureum populo adorandum in ea proposuit impius Ieroboam, Bethaven appellata est, idest, Domus idoli. Inde Osee 10. 5. Vaccas Bethaven coluerunt habitatores Samaria: ubi LXX. τῶν μὲν τῶν οἴκῳ ὧν ἂν παροικῶσιν οἱ κερτακοῦντες σαμαρίας. Videndi Theodoretus, & Cyrillus in Of. 12. 4. & ille præterea in Osee 4. 16. Bethaven porro illa diversa fuit ab altera nominis ejusdem de qua Ios. 7. 2. Aven autem, ἢ, juxta aliam ἡβραϊκῶν LXX legerunt semper On, & Bethaven reddiderunt vel, ἑταίρων, vel, οἴκῳ ὧν. Vnde facile emendaveris quod eorum optimas editiones occupavit mendum, 1. Reg. 13. 5. ἡ ἑταίρας ἑταίρων ἕρῳ ἕρῳ. legendum siquidem, ἑταίρων, cum juxta Interpretum omnium consensum Ebraice habeatur, Bethaven; ipsaque adeo Complutensis editio habeat: ἕρῳ ἕρῳ (1. ἕρῳ) ἑταίρων. Item 1. Reg. 14. 23. pro eo quod est: ὁ πόλεμος ὁ δὴ ἔτε πλεονεξία, scribe, τὸν ἑταίρων. Ebraice quippe consentientibus Interpretibus sic habetur. Confirmat emendationem nostram Codex Alexandrinus, qui habet, βηθαυῶν, & Complutensis Editio, βηθαυῶν. Ex hac quoque variatione ἡβραϊκῶν in voce ἢ factum est, ut Ægyptiam urbem hujus nominis, in qua sacerdotium gerebat Putiphar, Aven appellaverit Hieronymus 11. Comment. in Ezechiel. cum vulgo On nuncupetur. Eam in Hieronymo lectionem frustra sollicitat Drusus 10. Observat. cap. 15. Nec id prætermittendum Dionysium Alexandr. Epistol. contra Paulum Samosatenum Respon. 8. Cyrillum, Arabem Interpretem, & Barberinianum codicem ἕρῳ, hoc Osee loco legere, ἐν τῷ οἴκῳ ὧν.

ἢ ἐπι ἐλαλίθη πρὸς ἑαυτὸν] Ita Mf. Alexandrinus, & Syrus Interpres, & Arabs; ita Cyrillus. At Romana editio, & Complutensis habent, ἑαυτῷ.

IN MATHÆVM.

ῥημάτων ἑβραϊκῶν συντετακμένων] De eo P. 203. argumento actum est à Nobis, libro De claris Interpretibus.

ἐν τῇ κηδοκίμῳ ἑπιστολῇ] Priore scilicet; nam posterior dubij erat auctoris, & auctoritatis. Vid. Nos inf. ad Tom. 5. Orig. in Ioh.